

Hoe staat het er nu voor met geefeconomie?

Augustus 2011

'We zien voor ons een samenleving waarin iedereen zijn talent kan geven zonder dat daar iets tegenover zou moeten staan. Geven is een belangrijk onderdeel van deze economie. Het is wel zo dat ontvangen zonder schuldgevoel even belangrijk is. Als je met respect ontvangt is het zo dat je het talent van de gever volledig bevestigt. We zijn van plan een dergelijke economie om te gaan zetten in een experiment.' *Robbert Vesseur, Utrecht*

In augustus 2011 plaatsten wij als Ode een ingezonden brief van Robbert Vesseur, hij schreef daarin over geefeconomie en dat hij wilde gaan experimenteren met vrij geven én schuldloos ontvangen. Bestaat geefeconomie nog en hoe is het Robbert vergaan de afgelopen tien jaar?

Robbert

"Naar aanleiding van de ingezonden brief in Ode kreeg ik vele tientallen reacties van mensen die ook met nieuwe economie en 'de geest van geld' bezig waren. Ik voelde me daardoor enorm bekrachtigd om het 'experiment' waar ik in de brief over praat door te zetten. Ik zei in december 2011 mijn baan op bij Triodos Bank en begin 2012 volgde mijn huur. Ik gaf mijn spullen weg en zetten mijn verhaal van een geefeconomie online. Ik kreeg ook hierop, net als op de ingezonden brief, tientallen reacties van mensen die graag wilde geven en bijdragen aan mijn bijzondere visie en praktische stappen. Zo ging ik van één eigen huis naar 50 plekken waar ik welkom was. Ik trok in die maanden door Nederland en vertelde mijn verhaal. Toen mijn geld opraaakte bleef ik op dezelfde manier leven, door te geven en ontvangen. Ik leefde een aantal maanden zonder geld en toen kwam ik in de zomer van 2012 Petra tegen."

Petra

"Toen Ode de ingezonden brief van Robbert plaatsten kenden ik hem nog niet, ik had geen idee van zijn bestaan. Ik werkte als zelfstandig ondernemer en hield me bezig met het betrekken van jongeren binnen organisaties. Van economie en hoe het financiële stelsel werkt had ik geen idee. Toen ik op een zomerdag in juli 2012 een retweet van Robbert voorbij zag komen op mijn Twitter tijdlijn was ik meteen geraakt door zijn verhaal. Ik nam contact op om meer van hem te weten te komen en toen we elkaar na een paar weken online contact in het echt ontmoeten was het meteen duidelijk dat wij samen iets te doen hebben in de wereld. De bankier die zonder geld aan het leven was had zijn vrouw gevonden!"

Samen

"Vanaf dat moment, in augustus 2012, een jaar na de oproep in Ode, zijn wij vol overtuiging samen aan de slag gegaan met geefeconomie. Aan de ene kant was dat een heel intens persoonlijk proces, omdat je alle patronen die in het huidige systeem zitten moet doorbreken. Om vrij te kunnen gaan geven moet je bijvoorbeeld stoppen met voorwaardelijk geven, iets dat de meeste mensen elke dag doen door te werken voor geld. Om onvoorwaardelijk te ontvangen moet je het patroon van 'ik ben dit niet waard' doorbreken, je mag ontvangen als het je gegeven wordt. Deze patronen zitten diep in de samenleving verankerd en komen overal in terug, dit kosten dus heel veel energie en tijd om dit los te

laten en te blijven staan voor waar wij in geloven; de overvloedige stroom die in geven en ontvangen zit.

Aan de andere kant waren wij ook veel bezig om de visie die achter geefeconomie zit aan de wereld te vertellen. Na die eerste keer in de media in Ode volgende er tientallen interviews en artikelen over geefeconomie. We gaven lezingen en ontvingen zowel aanmoediging als afkeer. Ook bij andere mensen zitten de patronen van voorwaardelijk handelen en voor-wat-hoort-wat heel diep.”

Tien jaar verder

Dit jaar zijn Robbert en Petra samen tien jaar in geefeconomie. Ze dragen nog steeds volop uit en leven voor. Ze hebben jaren als moderne nomaden geleefd en een tijd een geefeconomieplek gehad in Nederland. Op dit moment leven zij met hun twee kinderen in een camper in Portugal, de afgelopen maanden off grid.

“Wij volgen op de voet hoe het kapitalistische systeem kraakt in zijn voegen en zijn nieuwsgierig hoe lang het, het nog volhoudt. De laatste twee jaar zijn mensen ons beter gaan begrijpen, snappen meer mensen wat wij bedoelen met dat het huidige systeem niet houdbaar is. En met geefeconomie bieden wij een serieus alternatief, maar daar is wel een enorme omslag in denken, voelen en handelen voor nodig. Die omslag begint met geven wat je te geven hebt, zonder schroom en zonder voorwaarden. Eigenlijk precies zoals Robbert in zijn ingezonden brief schreef elf jaar geleden. We zien nog steeds een samenleving voor ons waarin iedereen zijn talenten kan geven én zonder schuldgevoel mag ontvangen. En wij voelen dat de realisatie van die samenleving steeds dichterbij komt voor meer mensen dan voor ons alleen. Hoe lang het duurt voor meer mensen gaan kiezen voor een geefeconomie weten wij niet precies, maar wij houden dit leven en het voorleven van onze visie met gemak nog eens elf jaar vol!”